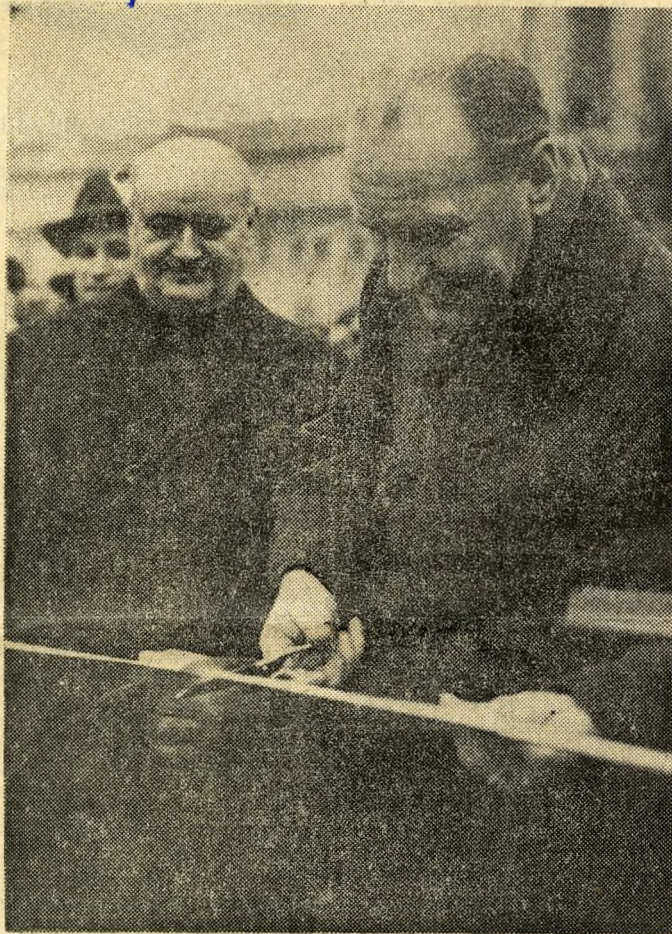

A főváros lakossága elismeréssel adózik a híd építőinek

244 Ismerkedés közelről • Rövidebb forgalmi út • Kitüntetések

Kádár János elvtárs elvágta a szalagot...

Az új Erzsébet-híd születésnapjára

A versnek nem annyira irodalmi nívója adja meg értékét, sokkal inkább az őszinte érzések.

Mikor még a föld is remegett,
a munka hevének dörgése alatt,
munkálkodva idomjaid felett,
én már álmodtam karcsúságodat.

Ahogy dübörgött a légkalapács,
s acél természetbe szögecsét vert,
tervező, mérnök, lakatos és ács,
kitűzdeltek: Rád a legszebb ékszert,
verejtékünk tiszta rubintját.

Mely műtuszodnak bimbai között,
meghúzódva szerényen ott ragyog.
S bámulják majd a fénybe öltözött,
fenti sétálgató páros csillagok.

Ünnepelőbe öltözött az ország,
ünnepelni születésnapodat.
Símogatva szépmosolyú arcád,
és mindörökre szívébe fogad.

Lábaid előtt egy Nemzet áll ma
öröm kíséri trónra léptedet,
és verejtékével mosdatgatja,
a sajogva vérző emlékeket.

Tízmillió szív dobog ma benned,
Te tapintható, büszke óriás,
és szolgálja vérkeringésedet...
S annyi kéz emel föléd glóriát.

Rajtad van sziporkázó köntösöd.
E szép ünnepre úgy készültél fel,
mint ünnepi szózat sorai között,
a kipontozott felkiáltójel!

Öleld a Duna ringó derekát,
S hullámtükrébe nézegesd magad,
Mutogasd majd, évszázadokon át,
kacéran ápolt, szép alakodat.

A gondviselés nagy, nagy szerelmét,
a dolgát végző Ember álcja meg!
Tanyázzon itt, veled az örök-lét,
és szolgáltassa testőrségedet.

Ne férjen hozzád ellenség vétke!
De viseljenek féltő gondot Rád,
az örökkön, örökké, szent Béke!
és vidáman kacagó boldogság!!!...

Csölle István
hidműhely

Mire ezek a sorok megjelennek, már a harmadik napon is jóval túl lesz a csoda, amit a budapestiek Erzsébet-híd néven emlegetnek, mert szinte az egész város, bár nap mint nap, óráról órára figyelemmel kísérte, aggódó szeretettel szemlélte az új híd növekedését — a megnyitő napján meglepődött.

— *Lenyűgözően szép. Csak most, ilyen közelről derül ez ki igazán* — jegyezte meg valaki mellettem, miközben dr. Csanádi György közlekedés- és postaügyi miniszter avató beszédét mondta.

Magnetofon kellett volna rögzíteni a mindenünnen felhangzó elismerő megjegyzéseket, hisz a megnyitő ünnepségen részt vevő ezrek között talán nem volt egyetlen ember sem, aki ne dicsérte volna a hídépítőink, mérnökeink művészi alkotását.

— *Hogy esett magukra a választás* — kérdeztem Nagy 9 Györgytől, Szöllösi 2 Ferencitől és Nagy 9 Györgynétől, az elsőnek áthaladó 68-as villamos vezetőjétől és kalauzaitól.

— *Ezt tessék talán megkérdezni főnököinktől* — mutatott rá a mellettünk álló forgalmi tisztre Nagy 9 György.

— *Zuglói üzemegekünk legjobb dolgozóit közül kerültek ki, és megtisztelő jutalom számukra ez az út. Sokan pályáztak az FVV dolgozóit közül az első villamosra, s ők nyerték el.*

— *Örülnek?*

— *Persze, hogy örülünk* —

— *Talán nem túlzok* — válaszolta Faragó Mihály —, ha azt mondom, hogy igazán a 7-es járat vezetői örülnek a hídnak. Gondolja el, megszabadultunk a szűk, kanyargós utcáktól, a csúcsforgalomban szinte kibírhatatlan Kálvin tértől és zsúfolt Szabadsághídtól. Bár az útvonal hossza és a menetidő a híd megnyitása után sem lesz rövidebb, mégis könnyebb lesz nekünk.

— *És talán az utasok sem lesznek olyan türelmetlenek, haragosak, ha könnyebben érnek céljukhoz* — jegyzi meg Molnár Nándorné.

— *A híd tervezésének első stádiumában aktívan részt vettem* — mondja beszélgetésünk közben Petrik Ottó mérnök. — *Betegségem és egyéb okok miatt elkerültem az UVATERV-től, de a hídtól nem szakadtam el. Ha volt egy kis időm, kijöttem a partra és néztem az építést. Naponta kérdeztem volt kollégáimtól: mi hír a hídnál? S most, a megnyitő után, nagy öröm volt átsétálni Pestről Budára, s ha kevés közöm is volt ehhez a nagyszerű alkotáshoz, mégis nagyon büszke vagyok rá.*

— *Nekem nagyon kedves volt a régi híd is. Nem tudom megmagyarázni, de általában vonzódok a hidakhoz. De mindegyikhez más-más érzelem fűz, mindegyik más-más hangulatot ébreszt bennem. Ez volt az oka, hogy aggódtam* — mondja Karakas Gá-

A híd környékén is sok ezer ember várta az ünnepélyes avatást

válaszolják szinte egyszerre.

— *Tetszik a híd?*

— *Nagyon* — mondja Nagy 9 György. — *Ahogy itt álltam a villamos előtt és néztem a hidat, az jutott eszembe, hogy olyan, mint egy szép, karcsú szőke hölgy.*

— *Nana* — szól közbe felesége és kalauza mosolyogva.

— *Faragó Mihály és özv. Molnár Nándorné az első 7/c buszt vitték át a hídon.*

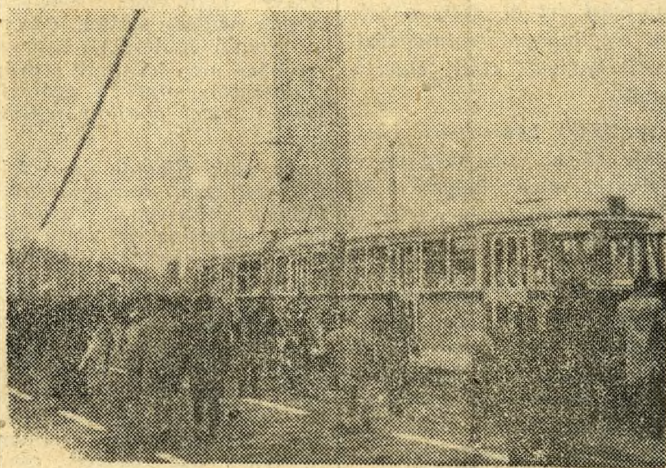
— *Mit szól az új hídnak?*

bor tanár — *vajon feledtettem velem az új a régít.*

— *S nem csalódtok?*

— *Nem. Semmi nosztalgiát nem érzek. Teljes értékű élmény számomra ez az új híd. Itt a korlátnál állva ellentétpárok jutottak eszembe. Hatalmas és mégis kecses. Egyszerű, nemes vonalak uralnak rajta, és mégis nagyon díszesnek látom. Úgy érzem, sokáig nem fogok betelni vele.*

(szöllősy)

Áthalad a hídon az első villamos

De szép...

Szeles, napfényes novemberi délelőtt a Felszabadulás téren. Ezer ember sűrűforgog a téren, akár egy aranyvasárnapon: a pestiek a Hídat ünneplik. Villamosok, kocsik hajtanak fe a hídra, gyalogosoktól sötétlik a két széle. Nincs ma ennél szebb látvány.

Figyelem az arccokat. Mindenki a híd felé fordul, megáll és nézi. Az autóbussz megállóban így sóhajt egy ifjú feleség: De szép...! A férje helyeslően bólint. Ebben a pillanatban legalább olyan szépnek látja a hidat, mint csinos, ifjú feleségét.

Kitüntetések

Az Erzsébet-híd ünnepélyes átadása alkalmából gyárunk 21 dolgozója kapott kormánykitüntetést, 18-an a Gépipar Kiváló Dolgozója címet és 8-an Miniszteri Elismerő Oklevelet kaptak.

A MUNKA ÉRDEMREND ARANY FOKOZATÁVAL tüntették ki: Massányi Károlyt, Horváth Zoltánt, Mihály Jánost és Tóth Jánost. Az EZÜST FOKOZATOT Váradí Imre, Hornisfléger Róbert, Vogt Károly, Oláh Balázs és Czomba József kapták. A BRONZ FOKOZAT-TAL Balázs Egont, Karajz Józsefet, Balázs Pétert, Kiss Imrét, Illés Lajost, ifj. Magyar Józsefet, Domanovszki Sándort, Hurják Istvánt, Balogh Imrét, Szatmári Miklóst és Kiss Gyulát (fényező) tüntették ki.

A GÉPIPAR KIVÁLÓ DOLGOZÓJA CIMET adományozták Léber József, Nagy Lajos, Lugosi Emil, Tóth Lászlóné, Gyulai Ferenc, Fericsán György, Kiss József, Ruzsák István, Illés Ferenc, Kirtyán Attila, Vajda Sándorné, Hosszáng Gézáné, Hódos József, Galla György, Fieszer György hidgyári dolgozóknak, valamint Torner Zoltánnak (fővállalkozási főosztály), Tizekker Andrásnak (termelési igazgatóság), és Kerényi Lajosnak (acélműgyáregység).

MINISZTERI ELISMERŐ OKLEVÉLBEN részesültek Szakál Sándor, Csiba László, Bódi János, Jánosa György, Trembulyák József, Mihály István hidgyári dolgozók, valamint Kerner István (MEO) és Bán Ágnes (szerszár-gyáregység).